

כניסת השבת: 16:10

צאת השבת: 17:18

בס"ד

עורך: רב בית הספר – יהודה רוזנברג

שולחן שבת שלנו

מה נלמד מפרשת השבוע - פרשת חיי שרה

כאשר קמתי בבוקר, ראיתי ליד הבית של השכנים שלנו משאית גדולה. ראיתי איך הם מעמיסים על המשאית קרטונים גדולים, טלביזיה, מחשבים ועוד הרבה דברים גדולים. הבנתי כי הם עוברים למקום אחר. "אבל מי יהיה השכן החדש שלנו?" שאלתי את אמא. "אני לא מכירה אותם עדיין, אבל יש להם ילד בגילך. אני מקווה שתסתדרו יחד ויהיה לך נחמד איתו" ענתה אמא.

כבר למחרת עצרה משאית נוספת ליד הבית של השכנים, והפעם התחילו להוריד דברים מהמשאית אל תוך הבית. כאשר חזרתי מבית הספר, ראיתי ילד שנראה בגילי מסתובב ליד הבית.

החלטתי לגשת אליו, לנסות לדבר איתו, לראות מי הוא. האם כדאי להיות חבר שלו. ניגשתי אליו ואמרתי "שלום! אני השכן שלך. איך קוראים לך? היכן תלמד?" אבל הוא לא ענה, אלא התחיל לקלל את ההורים שלו. הייתי ממש המום! איך ילד יכול ללכת ולקלל את ההורים שלו? ועוד לעשות זאת ליד ילד שהוא בכלל לא מכיר? נכנסתי הביתה, וסיפרתי לאמא מה קרה. אמא אמרה לי שהיא תנסה לדבר עם ההורים שלו, אולי... בעזרתם נוכל להבין את ההתנהגות של הילד שלהם.

בערב אמא סיפרה לי כי הילד הזה הוא קצת מוזר, ובאמת הוא לא מתנהג יפה. ודווקא בגלל זה ההורים שלו ביקשו שאהיה חבר שלו, ואנסה ללמד אותו איך מתנהגים יפה. "אולי דוגמא אישית תעזור לו" כך הם ביקשו" אמרה לי אמא. הסכמתי לנסות.

למחרת, לאחר בית הספר ניגשתי אליו הביתה, והזמנתי אותו לשחק עם כל חברי. הוא הסכים בתנאי שאני אלך אחר כך לשחק עם החברים שלו. "מי הם החברים שלך? האם כדאי להסכים? ואולי הם רעים. אבל אני רוצה לעזור לו. אני חייב להסכים כדי להתקרב אליו, וכך גם הוא התקרב אלי, נהיה חברים, ואולי אז אצליח לעזור לו ללמוד להתנהג יפה. אני חייב להסכים!". חשבתי לעצמי. "אני מסכים" אמרתי לו.

הלכתי איתו לגן ציבורי בשכונה ליד. שם ראיתי ילדים עם עגילים באוזניים ומעשנים סיגריות. "בוא תנסה לעשן!" הוא הציע לי. "מה פתאום? אני לא מוכן לעשן!" עניתי. "אבל אם אתה באמת רוצה להיות חבר שלי, אתה צריך להיות כמוני. גם לעשן!" הוא אמר. "האם כדאי להסכים? רק פעם אחת, רק כדי להתקרב אליו, ואז אולי אשכנע אותו שיפסיק לעשן, אותו ואת כל חבריו!" חשבתי לעצמי. לקחתי שאיפה אחת מהסגריה, והתחלתי להשתעל ללא הפסקה. הרגשתי נורא. כמובן שלא המשכתי לעשן. בערב כשר חזרתי הביתה, אמא הריחה עלי את ריח הסיגריות. "מה עשית? למה אתה מסריח מסיגריות? שאלה אמא קצת בכעס. סיפרתי לה הכל, על שרציתי להסכים כדי להתקרב אליו, על זה שהשתעלתי והרגשתי רע.

בדרכי המידות
"ללמוד וללמד".

"הסקרנות המביאה ללמידה".

זה בכלל לא מעניין, למה שאלמד את זה? אוף אין לי כוח ללמוד! מכירים את... המשפטים האלו? אני מניח שכן למה אנחנו אומרים אותם? האם באמת הם כל כך משעמים? אני מנחש שהתשובה בהרבה מקרים תהיה "כן". זה ממש משעמם!". אבל אני חושב שזה לא כל כך נכון. יש דבר בעולם שאי אפשר ללמוד ממנו כלום? אפילו מהחיות אפשר ללמוד כל כך הרבה על ההתנהגות שלנו, על מלך הכיתה, על האמא שמוכנה לסכן את עצמה, כדי לעזור לאפרוחים לברוח מהחתול. ולכן היא עושה את עצמה כאילו היא צולעת, כדי שהחתול יחשוב שקל לתפוס אותה, ובינתיים האפרוחים בורחים למקום בטוח.

לו ידעתם כמה דברים אפשר ללמוד מהתנהגות הצמחים, שנראים סתם צמחים. אבל מי שלומד להכיר אותם היטב, יוכל להשוות אותם בהרבה מקרים לבני אדם. זה נשמע מוזר? אולי. אבל זה ממש רציני ואמיתי!

אז איך לומדים על עצמנו מהעצים? לומדים בסבלנות. בודקים כיצד העץ מגיב

ידעתם כי אם

ש שהוא

הרבה

נים שיוכלו

ת. כך שיש

היות צמא.

ת, ואז הם

חידה בחג.

חידון על פרשת השבוע

- חלפו 127 עד שנאלצו להיכנס ל 4. (כ"ג 1 - 2)
- שילים 400 תמורת חלק מה 4. מי שילים, ועל מה (כ"ג 15)
- אחד מ 4 פעולות החשבון שעל שמו ישנה מערה. מה שם המערה? (כ"ג 19)
- מהיכן יודעים כי לפעמים "טוב אח רחוק משכן קרוב"? (כ"ד 3-4)
- ביקשתי 1, וקיבלתי 2. מי אני, ומה קיבלתי? (כ"ד 17-20)
- למי היה יותר חשוב לדבר, מאשר לאכול? (כ"ד 33)
- מהיכן לומדים שכלה צריכה לכסות את פניה בחופה? (כ"ד 65)

!שבת שלום! בהצלחה

שבת שלום וחג שמח!
למשפחת ביה"ס ניר עציון!

הודעות

בי